

EVİCÂRÂ ŞARKI

Tanburî Ali Ef,

A

Sengin semai birşuha gö nül — a — şık-o — lup der —

B

— be-der — ol — du — bir-şu — ha —

gö — nül a — şık-o — lup der — be-der — ol —

C

du (saz) bül-bül gi — bi — a — va — re —

vü — şu — ri — de — ser — ol — du —

D

bülbül gi — bi — a — va — re — vü — şu —

E

ri — de — ser — ol — du (saz) ti ri müje —

si — ca — nı ma — dek ka — ri ğer ol — du —

F

ti ri mü je — si — ca — nı ma — dek ka — ri ğer —

G

ol — du (saz) a lemdei şim — na —

le — vü — a — hı — se — her ol — du —

Üneytkosae

a lem-de i-şim na-le-vu-a

hı-se-her-ol-du (saz) her-i

ki-ğö-züm-çeş-me-i-hu-ni

ci-ğer-ol-du her-i ki-ğö-züm

çeş-me-i-hu-ni-ci-ğer-ol-du (saz)

ÖÖtte

Bir şuba gönül aşık olup derbeder oldu;
 Bülbül gibi avâre vü şuride seroldu;
 Tîr-i müjese canımadek garıdır oldu;
 Alemde işim nâle-ü âh-ı seher oldu;
 Her iki gözüm çeşme-i hûn-i ciğer oldu.